

50

3. marz

AUGLÝSING**um skömmtun á erlendu smjöri.**

Samkvæmt reglugerð útgefinni í dag, löggildist hér með stofnauki nr. 1, sem fylgdi skömmtunarseðlum fyrir tímabilið 1. jan. til 1. apríl, sem innkaupaheimild fyrir tveimur pökkum (453 g × 2) af erlendu smjöri, og gildir hann sem innkaupaheimild fyrir þessu magni til 1. júlí n. k.

Verð þess smjörs, sem selt er gegn þessari innkaupaheimild, er ákveðið kr. 6.50 hver pakki í smásölu.

Viðskiptamálaráðuneytið, 3. marz 1945.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.

51

5. marz

SAMÞYKKTIR**fyrir Sparisjóð Ólafsvíkur, Ólafsvík.****I. KAFLI****Almenn ákvæði og trygging.****1. gr.**

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Ólafsvíkur og er stofnaður árið 1892. Heimili hans og varnarþing er í Ólafsvík.

2. gr.

Starf sjóðsins er að geyma og ávaxta peninga fyrir íbúa Ólafsvíkur, Fróðárhrepps og Neshrepps utan Ennis og Breiðuvíkurhrepps, og með lánnum að styðja að gagnlegum fyrirtækjum í hreppum þessum, þó tekur hann einnig fé á vöxtu frá annarra sveita mönnum og lánar þeim með sömu kjörum.

3. gr.

Til tryggingar því, að inneignir viðskiptamanna glatist ekki, og að sjóðurinn standi í skilum með skuldbindingar sínar, ábyrgjast sjóðinn ábyrgðarmenn, sem ekki mega vera færri en 12, samkvæmt ákvæðum 5. gr., og auk þess skal sjóðurinn eiga varasjóð, er aldrei sé minni en 10000 krónur, en fari hann niður úr þeirri upphæð ber ábyrgðarmönnum að auka tryggingu sína, eða útvega tryggingu fyrir því, sem til vantar, til þess að sjóðurinn geti haldið áfram að starfa.

Hin takmarkaða ábyrgð ábyrgðarmanna, allur varasjóðurinn, og aðrar eignir sparisjóðsins eru í hvert sinn trygging innstæðueigenda, að svo miklu leyti, sem það er ekki sett sem veð fyrir lánnum sjóðsins.

II. KAFLI

Ákvæði um ábyrgð, stjórn og starfrækslu sjóðsins.

51

5. marz

4. gr.

Í stjórn sparisjóðsins skulu vera þrír menn, og einn til vara, en ábyrgðarmenn eru yfirstjórn sjóðsins, að svo miklu leyti sem lög nr. 69 frá 27. júní 1941 takmarka eigi verksvið þeirra.

5. gr.

Ábyrgðarmenn sparisjóðsins mega ekki vera færri en 12 og skulu þeir búsettir ekki færri en 6 í Ólafsvík, 4 í Neshreppi utan Ennis, 1 í Fróðárhreppi og 1 í Breiðuvíkurbreppi. Ef fleiri eru en 12 skulu þeir, sem umfram eru, helzt búsettir í hinum sömu hreppum.

6. gr.

Sérhver ábyrgðarmaður skuldbindur sig skriflega til að ábyrgjast að sjóðurinn standi í skilum, svo og til að svara allt að 250 krónum fyrir halla eða tjón, sem sjóðurinn kann að verða fyrir, og getur ekki staðið straum af sjálfur.

7. gr.

Fækki ábyrgðarmönnum svo, að ekki verði 12 eftir búsettir samkvæmt 5. gr., eiga þeir, sem eftir eru, að fylla skarðið, að fengnum tillögum stjórnar sparisjóðsins.

8. gr.

Aðalfundur ábyrgðarmanna skal haldinn í Ólafsvík ekki síðar en í aprilmánuði ár hvert. Skal þá lagður fram endurskoðaður reikningur sparisjóðsins fyrir hið liðna ár, og hann úrskurðaður. Á aðalfundi skulu bækur og eignir sjóðsins yfirlitið, athugaðar ráðstafanir stjórnarinnar, og fjórða hvert ár kosnir 2 menn og einn til vara í stjórn sjóðsins, ákvæðin þóknun til starfsmanna sjóðsins og endurskoðenda, og teknar aðrar ráðstafanir, er sjóðinn varða, og þurfa þykir.

Aukafundi geta ábyrgðarmenn haldið, þegar stjórninni þykir þurfa eða ef helmingur ábyrgðarmanna æskir þess.

Formaður stjórnarinnar boðar til aðal- og aukafunda.

Aðalfundir og aukafundir eru lögmætir ef $\frac{2}{3}$ ábyrgðarmanna eru mættir; mæti ekki svo margir, skal boða til nýs fundar og er hann lögmætur þótt færri mæti.

Afl atkvæða ræður á fundum, en séu atkvæði jöfn, skal varpa hlutkesti.

Hlutfallskosningar skulu viðhafðar, ef þess er óskað.

9. gr.

Í stjórn sparisjóðsins skulu vera þrír menn, einn kosinn af sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu, en hinir tveir kosnir á aðalfundi ábyrgðarmanna; auk þess skal kjósa einn mann til vara í stjórnina á aðalfundi ábyrgðarmanna, er gegnir stjórnarstörfum í forföllum hinnar ábyrgðarmannakjörnu stjórnarmanna. Stjórnin skal kosin til fjöggra ára í senn. Deyi maður úr stjórn, eða flytji burt úr Ólafsvík á kjörtímabilinu, skal kosið í hans stað af sýslunefnd eða ábyrgðarmönnum, til þess að útenda kjörtímabilið. Stjórnendur skulu allir eiga heima í Ólafsvík. Stjórnendur má kjósa úr flokki ábyrgðarmanna.

10. gr.

Stjórnendur sjóðsins skipta með sér verkum, skal einn þeirra vera formaður sparisjóðsins. Stjórnin ræður starfsmenn sjóðsins, féhirði og bókara. Stjórnendur

51 mega sjálfir annast starfrækslu sjóðsins. Þóknun fyrir starfa stjórnarinnar og 5. marz þóknun til endurskoðenda og starfsmanna, ákveða ábyrgðarmenn á aðalfundi sínum ár hvert.

11. gr.

Formaður sparisjóðsstjórnarinnar, ásamt öðrum manni úr stjórn sparisjóðsins, undirritar skjöl og yfirlýsingar fyrir hönd sparisjóðsins, svo skuldbindandi sé fyrir sjóðinn gagnvart viðskiptamönnum hans. Þó skulu kvittanir, er snerta daglega starfrækslu, undirritaðar af bókara og gjaldkera sjóðsins.

12. gr.

Stjórn sparisjóðsins ákveður hvernig starfrækslu sparisjóðsins skuli hagað, að svo miklu leyti sem aðalfundur ábyrgðarmanna hefur ekki ákveðið hana fyrir hvert ár, en að minnsta kosti skal sjóðurinn opinn til afgreiðslu tvo tíma í senn, tvisvar í viku, nema sumarmánuðina júní, júlí og ágúst, þá aðeins tvo tíma í senn einu sinni í viku. Gæta skal stjórnin þess, að hlýða lögum nr. 69 frá 27. júní 1941, um sparisjóði, og reglugerð frá 15. febr. 1942, að því er starfrækslu sjóðsins snertir.

13. gr.

Bækur sjóðsins skulu vera samkvæmt reglugerð frá 15. febr. 1942, um sparisjóði.

14. gr.

Sýslunefnd Snæfellsness- og Hnappadalssýslu kýs 2 menn með hlutfallskosningu árlega, sem endurskoðendur sparisjóðsins. Skulu þeir yfirfara reikninga sparisjóðsins, yfirlita bókfærslu sjóðsins, skuldabréf og eignir, og votta, að sjóðnum sé stjórnað samkvæmt settum lögum og reglugerðum, sbr. reglugerð fyrir sparisjóði frá 15. febr. 1942.

15. gr.

Stjórn sparisjóðsins skal hafa lokið uppgerð ársreikninga sjóðsins fyrir lok marz mánaðar ár hvert, og skulu þeir afhentir endurskoðendum eigi síðar en 10. aprilmánaðar.

Allar upplýsingar, er endurskoðendur æskja eftir, er stjórninni skylt að gefa þeim.

III. KAFLI

Ákvæði um inn- og útborganir.

16. gr.

- a. Innlög í sparisjóðinn eru tekin í gjaldgengum peningum, og eigi minna en ein króna í hvert sinn.
- b. Það, sem í sjóðinn er lagt, er fært í innstæðubók, og fær hver innstæðueigandi sinn viðskiptareikning (conto) með rituðu nafni og heimili, eða sérstöku nafni, ef æskt er.
- c. Sem sönnun fyrir innstæðu sinni fær hver sá, sem í sjóðinn leggur, viðskiptabók, með sömu yfirskrift og í innstæðubókinni stendur, og skal prenta í hana útdrátt úr sparisjóðslögunum frá 27. júní 1941 og útdrátt úr samþykktum þessum eða annað þess í stað, sem sparisjóðseftirlitið í stjórnarráði Íslands tekur gilt, og gildir viðskiptabókin sem samningur við sparisjóðinn, þegar hún hefur verið undirrituð af formanni og öðrum meðstjórnarmanni. Fyrir innlögum í viðskiptabókina kvitta bókari og gjaldkeri sjóðsins.

Þegar viðskiptabók er tæmd, heldur sparisjóðurinn eftir einni krónu af innstæðu bókarinnar til greiðslu hennar.

51
5. marz

17. gr.

Sjóðurinn gefur út sérstakar viðskiptabækur (ávisanabækur) og skal þá heimilt að greiða út úr þeim, aðeins gegn ávísunum, þó bókin sé ekki sýnd í sjóðnum, og eins að taka við greiðslu inn í þær, en prenta skal skýrt á bókina að hún sé ekki veðhæf, þar eð bókin geti sýnt aðra innstæðuupphæð en tilsvarandi viðskiptareikningur. Sjóðurinn lætur prenta ávisanahefti á bækur þessar og selur ávisanaheftin á 2 krónur heftið. Aðeins eyðublöð þau, sem sparisjóðurinn gefur sjálfur út, eru gild undir ávísanir á ávisanabækur. Sjóðurinn heldur skrá um það, hvaða númer á ávisanaheftum hver eigandi ávisanabókar fær.

18. gr.

Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi má neita viðtöku á fé í sparisjóðinn, þegar meiri hluti stjórnar álitur það nauðsynlegt fyrir sjóðinn, eða gera að skilyrði að féð standi óhreyft í sjóðnum allt að einu ári.

19. gr.

Af því fé, sem lagt er í sjóðinn, verður svarað sömu vöxtum og Landsbanki Íslands svarar af innstæðufé á hverjum tíma. Minni upphæð en tíu krónur ber eigi vexti í sjóðnum. Vextir greiðast frá þeim degi sem inn er lagt og til þess dags, sem út er tekið. Vextir af innstæðum skulu reiknaðir út að fullu og færðir í bækur sjóðsins við lok hvers árs. Í innstæðubókinni skulu vextir hvers innstæðueiganda þá lagðir við höfuðstól. — Í fyrsta sinn og viðskiptabók er sýnd eftir nýár, skulu vextir færðir í hana, og skal þess þá vandlega gætt, að upphæð innstæðufjár, að meðtöldum vöxtum í viðskiptabókinni, beri saman við það, er innstæðubókin telur.

20. gr.

- a. Uppsögn á innstæðu fer fram skriflega, og sá, sem upp segir, fær það ritað í viðskiptabók sína og dagbók (gerðabók stjórnar) sjóðsins.
- b. Engri innstæðu má segja upp fyrir en hún hefur staðið 6 mánuði, eða lengri umsaminn tíma í sjóðnum. Allt að 5 krónum má fá útborgað fyrirvaralaust, en þó er sjóðurinn ekki skyldur til að borga meira en 10 krónur á mánuði úr sömu viðskiptabók fyrirvaralaust. 10 til 20 krónum skal segja upp með mánaðar fyrirvara, 20 til 50 krónum með tveggja mánaða fyrirvara, 50 til 200 krónum með þriggja mánaða fyrirvara, og stærri upphæðum með misseris fyrirvara.
- c. Eftir gjalddaga er engum vöxtum svarað af höfuðstól eða vöxtum. Stjórn sjóðsins á rétt á að fá að heimta, að við uppsögðu fé sé tekið strax og því er sagt upp, eða innan skemmri tíma en ákveðinn er. Sjóðurinn þarf heldur ekki að svara vöxtum lengur en til þess dags, að borgun er boðin.

21. gr.

Borgun til innstæðueigenda á sér stað í gjaldgengum peningum, og ritast úttektin strax í viðskiptabókina, nema um ávisanabók sé að ræða samkvæmt 17. gr. Sparisjóðurinn greiðir handhafa viðskiptabókar inneign þá, sem í bókinni stendur og um er beðið, án þess að sjóðurinn beri nokkra ábyrgð á því fé gagnvart eiganda bókarinnar. — Ef viðskiptabók glatast verður stjórn sparisjóðsins að fá hana ógilta á kostnað eiganda samkvæmt lögum nr. 69 frá 27. júní 1941, um sparisjóði, áður en útborgun fer fram.

51

5. marz

Ef eigandi að innstæðufé eða erfingjar hans ekki vitja sjóðsins í 20 ár, til að taka við vöxtum, eða segja upp höfuðstóli, er öll innstæðan með vöxtum orðin eign sparissjóðsins, enda hafi áður verið skorað á eiganda að segja til sín, innan 6 mánaða, með auglýsingu í blaði því, er flytur auglýsingar stjórnarvalda (Lög-birtingablaðinu).

22. gr.

23. gr.

Af ágóða sjóðsins greiðist allur kostnaður við stjórn hans og rekstur. Aðalfundur ábyrgðarmanna ákveður þóknun til stjórnenda, endurskoðunarmanna og starfsmanna.

24. gr.

Afgangur af ágóða sjóðsins, þegar greiddur hefur verið kostnaður við stjórn og starfrækslu, rennur í varasjóð, en takmark hans er, að standa straum af hverju því tjóni, sem sjóðurinn kann að verða fyrir; en þegar varasjóður nemur meiru en 10% af innstæðufé og öðrum skuldbindingum sjóðsins, má verja því fé sem þá er umfram í almenningsþarfir, ef $\frac{3}{4}$ ábyrgðarmanna samþykkja það á lög-mætum fundi og stjórnarráð Íslands veitir því samþykki sitt samkvæmt lögum nr. 69 frá 27. júní 1941, um sparissjóði.

25. gr.

Innstæðufé getur sparissjóðurinn sagt lausu, á vanalegum gjalddögum, með þriggja mánaða fyrirvara, annað hvort með tilkynningu til innlagsmanna sjálfra í ábyrgðarbréfi, eða með opinberri auglýsingu, og greiðast þá ekki vextir lengur en til gjalddaga.

26. gr.

Um inneignir manna í sjóðnum má ekki segja óviðkomandi mönnum.

IV. KAFLI

Um ráðstöfun á fé sjóðsins.

27. gr.

Eignum sjóðsins eða innstæðufé má hagræða þannig:

- a. með því að kaupa ríkisskuldabréf, bankavaxtabréf eða önnur slík verðbréf, er álíta má jafngóð, og með því að ávaxta fé í Landsbanka Íslands;
- b. með því að lána út fé gegn veði í fasteignum, svo sem jörðum, húsum í kaupstöðum og kauptúnum, þilskipum stærri en 10 reg. tonn, en aldrei meir en svarar $\frac{2}{3}$ hlutum sannvirðis jarða, $\frac{1}{2}$ sannvirðis húsa og skipa, að dómi stjórnenda eða virðingu trúnaðarmanns sjóðsins.
Öll hús, sem sjóðurinn lánar út á, skulu vera vátryggð fyrir brunahættu, og skip öll vátryggð gegn hvers konar tjóni;
- c. með því að lána gegn sjálfskuldarábyrgð áreiðanlegra manna, og aldrei færra en tveggja fyrir neinu láni; gegn ábyrgð sýslu og sveitarfélaga og gegn handveði og gegn annarri þeirri tryggingu, er stjórn sjóðsins álitur næga. Út á handveð má þó aldrei lána meira en helming verðmætis veðsins, nema það séu ríkisskuldabréf, bankavaxtabréf eða sparissjóðsbækur, sem lána má út á allt að tveim þriðju hlutum þess, er þau hljóða upp á;
- d. með því að kaupa trygga víxla;
- e. á hvern annan hátt, er stjórnendur sjóðsins álíta tryggan.

28. gr.

Stjórnendur sjóðsins mega ekki taka fé að láni úr sjóðnum né ábyrgjast lán annarra. Þeir mega heldur ekki stjórna eða reka aðra lánastarfsemi. 5. marz

51

29. gr.

Vexti af lánnum og víxlum skal ætíð greiða fyrir fram, minnst fyrir þrjá mánuði. Séu lán eða vextir eigi greiddir á gjalddaga skuldabréfa eða víxla, skal svara auk hinnar umsömdu leigu 2 af hundraði á ári frá gjalddaga, þangað til skuldinni er lokið, eða lán eða víxlar hafa verið framlengd eða endurnýjuð.

Reglulegir útlánsvextir skulu ákveðnir ár hvert á aðalfundi.

V. KAFLI

Lokaákvæði.

30. gr.

Án samþykkis aðalfundar eða aukafundar ábyrgðarmanna, má sparisjóðurinn ekki taka lán til annars en þess að fullnægja skuldbindingum sínum gagnvart innstæðueigendum og þá þó því aðeins, að öll stjórnin og ábyrgðarmenn samþykki það.

Setji sparisjóðurinn veðbréf sín að veði fyrir lánnum, sem hann verður að taka, skal móttökuskirteini lánveitanda vera geymt meðal skjala sparisjóðsins, og þess getið í bókum hans, hvar hin veðsettu bréf séu geymd og hver þau eru.

Sérhver lánveitandi skal hafa sérstakan viðskiptareikning (conto) í bókum sparisjóðsins.

31. gr.

Samþykktum þessum getur stjórn sparisjóðsins breytt með samþykki $\frac{2}{3}$ hluta ábyrgðarmanna á lögmetum ábyrgðarmannafundi.

32. gr.

Sparisjóðnum skal að öllu leyti stjórnað samkvæmt lögum nr. 69 frá 27. júní 1941, um sparisóði, og bókfærslu hans, fyrirkomulagi og starfrækslu hagað samkvæmt þeim lögum og samkvæmt reglugerð fyrir sparisjóði frá 15. febr. 1942.

33. gr.

Á samþykktum þessum skal leita staðfestingar stjórnarráðs Íslands.

Samþykktir þessar staðfestast hér með.

Viðskiptamálaráðuneytið, 5. marz 1945.

Pétur Magnússon.

Torfi Jóhannsson.